

A Magyar Élelmiszerkönyv helye és szerepe a magyar élelmiszerszabályozás új rendszerében

Rácz Endre

Földművelésügyi Minisztérium, Budapest

Érkezett: 1997. október 22.

A magyar élelmiszerszabályozás megújuló rendszerében a Magyar Élelmiszerkönyv meghatározó szerepet játszik. E szerep részletes ismertetése előtt azt célszerű megvizsgálni, hogy miért kell megújítani a magyar élelmiszerelőírások rendszerét, és hogy mit jelent ez a megújítás.

Az élelmiszerelőállítást szabályozó legfontosabb jogszabályaink többsége a hetvenes években, termékszabványaink a hetvenes-nyolcvanas években készültek. Az élelmiszerelőállításhoz felhasznált anyagok, a technológiák, a tudomány fejlődése önmagában - a bekövetkezett társadalmi, gazdasági változások nélkül is - túlhaladottá tette őket. A kilencvenes évek elejétől gyors ütemben kiépülő piacgazdálkodás, továbbá a fejlett - mindenek előtt európai - piacokba való magyar integrálódás igénye pedig különösen sürgetővé tette a megváltozott társadalmi, gazdasági viszonyokhoz és a technika mai állásához való igazítást. A megújítás formája adva van!

Magyarország tagja akar lenni az Európa 15 fejlett országát összefogó, ma még csak gazdasági, de kitűzött céljai szerint hamarosan gazdasági-politikai egységgé váló Európai Uniónak. A tagság természetes feltétele, hogy jogrendünk – benne az élelmiszerek előállítására vonatkozó szabályok is – azonos legyen az Európai Unióéval.

Az országnak és különösen az élelmiszergazdaságnak érdeke az EU szabályok időben történő átvétele, hiszen

- a nagy felvevőképességű keleti piacok megszűntével az EU vált legfőbb exportpiacunkká. Élelmiszereink piaci esélyét nyilván javítja, ha az élelmiszerelőállítás Magyarországon is az EU szabályok szerint folyik,
- EU felvételi esélyeinket javítja, ha bizonyítani tudjuk, hogy egyik legfontosabb ágazatunk az élelmiszeripar már jóval a lehetséges tagság előtt átvette az EU szabályokat,
- a magyar élelmiszerelőállítóknak kellő idő áll rendelkezésükre, hogy megismerjék, megszokják az új szabályokat; így – a reményeink szerint 4-5 év múlva bekövetkező teljes jogú tagság idejére – a magyar élelmiszerelőállító szektor már teljesen az EU szabályok szerint működve léphet be

az új lehetőségeket és új kihívásokat jelentő, hatalmas, egységes európai piacra.

Az Európai Unióban elfogadott élelmiszerjog két szintű:

A fogyasztók egészségének védelme, tájékoztatásuk és a termékek országok közötti szabad áramlásának segítése szempontjából legfontosabb kérdéseket közös, valamennyi tagállamra egységesen kötelező dokumentumok szabályozzák.

Az előbbi szempontokból nem annyira fontos témákban elsősorban a saját hagyományaihoz, táplálkozási szokásaihoz kapcsolódóan minden tagállam alkothat nemzeti szabályokat két igen fontos kikötéssel:

- A nemzeti szabály nem lehet ellentétes egyetlen közös („brüsszeli”) szabállyal sem.
- A nemzeti szabály nem lehet gátja az áruk szabad mozgásának. Ezért valamely tagállamban az adott ország szabályai szerint előállított termék minden tagországban szabadon forgalmazható, még akkor is, ha az a másik tagállam saját, nemzeti szabályának nem felel meg.

Az előbbieket alapján tehát a magyar élelmiszerszabályozás megújítása kettős feladatot jelent:

- át kell venni az EU valamennyi tagállama számára kötelező előírásait, valamint
- az EU dokumentumok által nem szabályozott területeken olyan nemzeti szabályozást kell létrehozni, hogy az a tagfelvételünk után is, tagállami nemzeti szabályozásként minden különösebb változás nélkül működhessen.

A feladatokat megvalósító rendszert az érdekelt minisztériumok, érdekképviselők az új Élelmiszer-törvény előkészítése során dolgozták ki és azt az 1996. január 1-én hatályba lépett Törvény (1995. évi XC. törvény az élelmiszerekről) véglegesítette.

Eszerint:

- Az Élelmiszer-törvény és végrehajtási rendelete az EU szabályozási filozófiát, továbbá néhány, különösen fontos konkrét szabályt (pl. a fogyasztók tájékoztatása, a hatósági ellenőrzés) vesz át.
- Az érintett miniszterek a meglévő magyar rendeletek átdolgozásával (pl. élelmiszerek vegyi-, mikrobiológiai szennyezettsége, élelmiszerek higiéniaja stb.) illetve új rendeletek alkotásával (pl. eredetvédelem) kb. 15 általános jellegű EU szabályt vesznek át.

- A kidolgozásra kerülő Magyar Élelmiszerkönyv I. kötete kötelezően alkalmazandó előírásként átveszi az EU kb. 130 részletes (ún. technikai jellegű) szabályát.
- A Magyar Élelmiszerkönyv II. kötete irányelveket dolgoz ki az EU-ban nem szabályozott, a magyar előállítók és fogyasztók számára fontos élelmiszerekre. Ezek az irányelvek megjelenésükkel kiváltják az eddigi termékszabványokat.
- A Magyar Élelmiszerkönyv III. kötete, a Hivatalos Élelmiszervizsgálati Módszergyűjtemény - az EU szabályok és a magyar vizsgálati szabványok átvételével vagy önállóan kifejlesztett módszerek bevezetésével - az I. és II. kötetben előírtak ellenőrzésére szolgáló vizsgálati módszereket tartalmazza.

A Magyar Élelmiszerkönyv kidolgozásának munkái egy 1994-es Kormányrendelet alapján - melyet az új Élelmiszertörvény szó szerint átvett - már 1994-ben megkezdődtek.

A Könyv előírásait, irányelveit a Magyar Élelmiszerkönyv Bizottság dolgozza ki, amely:

- a tudomány, a gazdaság, az ellenőrzés, a fogyasztói szervezetek, valamint az Ipari és Kereskedelmi Minisztérium, a Népjóléti Minisztérium, a Környezetvédelmi és Területfejlesztési Minisztérium és a Földművelésügyi Minisztérium összesen 15 képviselőjéből áll,
- tagjait a felsorolt miniszterek egyetértésével a földművelésügyi miniszter 5 évre nevezi ki, elnökét, elnökhelyettesét és titkárát maga választja,
- titkársági feladatait a Földművelésügyi Minisztérium látja el,
- ügyrendjét a földművelésügyi miniszter hagyja jóvá,
- az egyes szakágazatok előírásainak, irányelveinek előkészítésére szakbizottságokat, illetve eseti (ad hoc) bizottságokat hoz létre.

A Bizottság javaslatára:

- az előírásokat a Bizottságban résztvevő minisztériumok egyetértésével a földművelésügyi miniszter rendelettel adja ki,
- az irányelveket a földművelésügyi miniszter teszi közzé (ami a Közlönyben való meghirdetést jelent).

A munkák korábbi megkezdésére szükség is volt, hiszen az új magyar élelmiszerszabályozás döntő részét (kb. 80 %-át) a Magyar Élelmiszerkönyv fogja kitenni.

Az 1994-ben megkezdett intenzív munka eredményeként 1996. január 1-én 81 előírás (kb. 450 nyomtatott oldal) lépett hatályba.

1997-ben újabb előírások mellett az első, termékszabványt kiváltó irányelvek is megjelennek.

A Bizottság reményei szerint 1998. végére a Magyar Élelmiszerkönyv naprakész lesz, mivel átveszi az összes EU szabályt és kiváltja a termékszabványokat. Ezután már csak folyamatos karbantartása, korszerűsítése lesz a feladat.

Lássuk ezek után részletesebben az egyes kötetekkel kapcsolatos legfontosabb tudnivalókat, a kidolgozás eddigi tapasztalatait, a munkák állását.

A Magyar Élelmiszerkönyv I. kötete Előírások

Az Európai Unió részletes (ún. technikai jellegű) szabályai - melyek átvételére, a magyar jogrendbe illesztésére e kötet szolgál - több ezer oldalt tesznek ki. Jogi formájuktól (rendelet, direktíva, döntés) függő módon, de valamennyi tagállamban egyaránt kötelezőek.

A teljes jogú magyar EU tagságot megelőző kötelező jellegű magyar átvétel elhatározásával kapcsolatos legfontosabb kérdés az volt, hogy mennyire különböznek ezek a jelenlegi magyar előírásoktól? Nem jelent-e az átvétel megoldhatatlan feladatot a magyar élelmiszeriparnak? Az elhatározást megelőző elemzések azt mutatták, hogy az eddigi magyar szabályozás 75-80 %-a tartalmában, konkrét előírásokban nem tér el az Európai Uniótól. Ez a magyar élelmiszeripar fejlettségének, a korábbi nyugati export érdekeltségünknek és a meghatározó nemzetközi szervezetekben (pl. az ENSZ két nagy szakosított szervezete a FAO és WHO által működtetett Codex Alimentariusban) való aktív részvételünknek köszönhető.

Az előírások 10-15 %-ában vannak eltérések, de ezek 2-3 éves átmeneti periódus biztosításával különös nehézség nélkül átvehetők. Ilyenek pl. a jelölési előírások, amelyek átvétele - ha az a csomagolóanyagok természetes lecserélése során történik - nem jelent nagy problémát.

Az előírások kb. 5-10 %-ánál lényeges eltérések vannak. Ezek „kezelésére” kétféle megoldás alakult eddig ki:

- 4-5 éves, vagy egészen az EU tagságig tartó hatályba lépési időt szab meg az Élelmiszerkönyv. Ezzel a hosszú átállási idő biztosításával

reméli, hogy a magyar előállítók fokozatos átállással már az EU előírás szerinti terméket tudják gyártani.

- Az átvett előírás néhány pontjánál rögzíti azt, hogy az adott szabálytól a Magyarországon gyártott termék bizonyos pontjaiban pontosan meghatározott módon eltérhet. Az Élelmiszerkönyv Bizottság elképzelése szerint a várhatóan 1998-ban kezdődő EU belépési tárgyalásokon a magyar delegációnak e pontokban meg kell próbálni Magyarország számára eltérést kiharcolni.

A honosítás munkáját a Magyar Élelmiszerkönyv Bizottság által megszabott elvek alapján a Bizottság Titkársága szervezi. A Magyar Élelmiszerkönyv EU szabályokat átvevő előírás tervezeteit felkért szakértők készítik el, a Bizottság illetékes szaktanárságai, majd a Magyar Élelmiszerkönyv Bizottság tárgyalja meg és véglegesíti. Kötelező alkalmazásukat az illetékes miniszterek egyetértésével a földművelésügyi miniszter rendelettel rendeli el.

Az előírások azonosító számában:

- az első helyen lévő 1-es az Élelmiszerkönyv I. Kötetére utal,
- a második helyen lévő 1-4 szám jelentése:
 - 1: általános jellegű előírás
 - 2: egészségvédelmi jellegű előírás
 - 3: termék-előírás
 - 4: gyümölcs- és zöldség-előírás
- a harmadik helyen lévő per(/) jeles számkombináció az eredeti EU szabály azonosító száma.

Az előírások megjelenésével az általuk szabályozott területek szabványai visszavonásra kerülnek.*

A Magyar Élelmiszerkönyv II. kötete Irányelvek

Az Élelmiszerkönyv előzőekben ismertetett I. kötete magyar „találmány”. Megoldás, jogi keret arra, hogy a nem EU tagállam Magyarország hogyan tudja jogrendjébe átvenni az EU részletes, technikai jellegű élelmiszer szabályait.

A II. kötet - mely az egyes élelmiszerekre, élelmiszercsoportokra vonatkozó irányelveket szabályozza - már nem magyar sajátosság. Szerepe, felépítése megegyezik a több európai országban (Németország, Ausztria,

* Az előírások a Szabványboltban (Budapest, Üllői út 25.) megvásárolhatók.

Svájc, Franciaország) évtizedek óta működő élelmiszerkönyvekkel. Az európai országokban ugyanis (amelyik országban egyáltalán szükségesnek látták nemzeti szintű élelmiszer termékeliírások megalkotását) nem nálunk korábban megszokott szabványban, hanem élelmiszerkönyvben szabályoznak.

Ez a szabályozás elvileg nem különbözik a szabványtól. Mindkettő egy műszaki jellegű dokumentum. Az adott termék/termékcsoporthoz előállításában /forgalmazásában/fogyasztásában érdekeltek egyetértésével szabályozza az adott termék/termékcsoporthoz legfontosabb jellemzőit.

A megújuló magyar élelmiszerszabályozás azért választotta ezt a formát, mert

- a nyolcvanas évek közepe óta lényegében változatlan magyar termékszabvány állomány mindenképpen teljes átdolgozásra szorul,
- amennyiben a teljes átdolgozás úgyis szükséges, célszerűbb azt olyan formában - a létrehozandó Magyar Élelmiszerkönyvben - megoldani, amelyik EU partnereink számára ismert és megszokott.

Az európai országok élelmiszerkönyveinek termékleírásai, irányelvei nem jogilag, hanem a gazdasági gyakorlatból következően kötelezőek. A gazdaság, a piac, a bírói ítélezés, az ellenőrzési gyakorlat ugyanis egyaránt irányadó dokumentumnak tekintik az élelmiszerkönyvet. Erre kötik a szerződéseket, a hatósági ellenőrzés és jogvita esetén a bíróság mindig ennek alapján dönt arról, hogy egy bizonyos termék megfelelő minőségű-e.

Nyilvánvaló, hogy a Magyar Élelmiszerkönyv II. kötetében megjelenő irányelveknek is ilyen szerepet kell betölteniük. A mai magyar viszonyok között ehhez szükséges volt, ha áttételes formában is, de jogilag is készíteni a széles körű alkalmazást.

Ezt elősegítendő az Élelmiszertörvény végrehajtási rendelet 27. §. /2/ bekezdése előírja, hogy a Magyar Élelmiszerkönyv irányelveiben szereplő megnevezéssel csak az ottani leírásnak megfelelő terméket szabad előállítani/forgalmazni.

Az irányelvek kidolgozásának menete a tervezet elkészítésével kezdődik, melyet az erre felkért szakértő végez el. A tervezet kiindulópontja a meglévő szabvány, illetve a mai magyar gyakorlat, mely a gyors fejlődésből következően sokszor már lényegesen különbözik a szabványban rögzítettől, vagy nincs is rá szabvány.

A termelőknek és fogyasztóknak egyaránt érdeke azonban, hogy a tervezet figyeljen a nemzetközi szervezetek - mindenek előtt a FAO/WHO Codex Alimentarius - ajánlásaira is.

Legalább ennyire figyelembe kell venni az új magyar termék irányelvek kidolgozásánál a számunkra fontos - mert fontos exportpiacaink vagy éppen versenytársaink - EU tagállamok nemzeti termék leírásait is.

A fentiek szerint elkészített tervezet a Magyar Élelmiszerkönyv Bizottság illetékes szakbizottsága elé kerül, mely bizottságban minden érintett - gyártók, ellenőrzők, fogyasztóvédők, kutatók - képviselteti magát és érdekeit.

A szakbizottságok - bár az alapszabály szerint döntéseiket egyszerű többséggel hozhatják - mindig teljes egyetértésre törekszenek és ezt ritka kivétellel sikerül is elérniük.

A szakbizottság tervezetét a Magyar Élelmiszerkönyv Bizottság ülése véglegesíti és a földművelésügyi miniszter teszi közzé.

A Magyar Élelmiszerkönyv a már megjelent, illetve a közeljövőben megjelenő irányelvei a következők:

Megjelent:

Sütőipari termékek	1997. 07. 01.
Szeszes italok	1997. 07. 01.
Méz	1997. 07. 01.
Húskészítmény (baromfi)	1997. 07. 01.
Cukor	1997. 07. 01.
Keményítőhidrolizátumok	1997. 07. 01.
Édesipari termékek	1997. 07. 01.
Tartósított (gyf. is) élelmiszerek	1998. 01. 01.
Fűszerpaprika	1997. 10. 01.
Étolaj, növényi ételzsír	1997. 07. 01.
Szárasztésza	1997. 07. 01.
Üdítő	1998. 01. 01.
Ecet- és ecetsavkészítmények	1997. 07. 01.
Malomipari termékek	1997. 07. 01.

Közeljövőben megjelenik:

Tartósított élelmiszerek
Üdítőitalok
Jégkrém
Sör

A munkák jelenlegi állása alapján minden esély megvan arra, hogy 1998. végéig minden élelmiszer termékcsoporthoz új irányelve megjelenik.

Az irányelvek azonosító számában:

- az első helyen lévő 2-es az Élelmiszerkönyv II. kötetére utal,
- a további számok a Belföldi Termékosztályozási Rendszer adott termékcsoporthoz/termékre utaló számai.

Az irányelvek megjelenésével az adott termékcsoporthoz vonatkozó termékszabványok természetesen visszavonásra kerülnek. A továbbiakban az élelmiszerszektorban csak a mezőgazdasági nyersanyagok (pl. cukorrépa) vagy esetleg egyes olyan félkész termékek kerülnek szabványosításra, melyek közvetlenül a fogyasztóhoz nem kerülnek.

Az irányelvek megjelenéséről a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Értesítőből lehet tudomást szerezni.*

A Magyar Élelmiszerkönyv III. kötete Hivatalos Élelmiszervizsgálati Módszergyűjtemény

Az élelmiszerellenőrzés alapvető követelménye a megbízható, egységesen használt módszerek léte. Ezek összegyűjtésére szolgál - a külföldi országok (Németország, Ausztria, Svájc) megoldásaihoz hasonlóan - a Magyar Élelmiszerkönyv III. kötete, a Hivatalos Élelmiszervizsgálati Módszergyűjtemény.

A Módszergyűjtemény esetében nem a szabványok felváltásáról van szó. Élelmiszervizsgálati módszerek szabványosítása ugyanis a nemzetközi (ISO, CEN/CENELEC) és a fejlett országok nemzeti szabványosító szervezeteiben is (AFNOR, BSI, DIN) folyik.

A törvény utal arra, hogy a Módszergyűjteménybe automatikusan bekerülnek (egyszerű felsorolásként) az Európai Uniótól átvett MSz-EN jelű szabványok és a termék irányelvek igényeit kielégítő egyéb MSz szabványok.

Csupán arról van tehát szó, hogy az Élelmiszerkönyv előírásainak és irányelveinek ellenőrzési lehetősége nem „szolgáltatható ki” egy másik rendszer vizsgálati módszerkidolgozó tevékenységének. Ideális együttműködés esetén a Módszergyűjtemény céljára nem is kellene vizsgálati módszert alkotni, mert mindenre van (és listára vehető) szabvány. Ha viszont nem vagy nem egészen ez a helyzet, megvan a lehetőség az önálló módszerek kidolgozására vagy más nemzetközi, esetleg nemzeti szervezetek dokumentumaiból való átvételükre.

* Az irányelvek a Szabványboltban (Budapest, Üllői út 25.) megvásárolhatók.

A Módszerkönyv kidolgozási munkái 1997-ben kezdődtek meg. Ennek ellenére az EU szabályok honosítása során (miután nem túl nagy számban, de kötelező vizsgálati módszert szabályozó EU dokumentumok is vannak) a Hivatalos Élelmiszervizsgálati Módszergyűjtemény részeként néhány előírás már megjelent. Ezek alkalmazása - előírásról lévén szó - természetesen kötelező.

Az 1997-ben beindult munkákra a Magyar Élelmiszerkönyv Bizottság Vizsgálati Módszer Szakbizottságot hozott létre, amely meghatározta azon elveket, melyek szerint a meglévő vizsgálati módszerszabványok felülvizsgálatra kerülnek.

A Módszergyűjtemény összeállításának az a célja, hogy jogszabályokban, a Magyar Élelmiszerkönyv I. és II. kötetében rögzített valamennyi jellemző vizsgálatára tartalmazzon megfelelő módszert, továbbá azon összetevőkére is, amelyeket a szakértők fontosnak tartanak.

A Módszergyűjteménybe felvételre kerülő szabványok természetesen nem kerülnek újra kinyomtatásra, ezeket a Könyv csak egyszerűen mint, „hivatalos módszereket” elismeri. Ezen „hivatalossá” váló módszerek jogállása is - a II. kötet irányelveihez hasonlóan - gyakorlatilag kötelező lesz.

Ezt a „gyakorlatilag kötelező” jelleget az Élelmiszertörvény végrehajtási rendelet 38. § (5) bekezdése biztosítja. Eszerint az élelmiszerek vizsgálatára a Magyar Élelmiszerkönyv Hivatalos Élelmiszervizsgálati Módszergyűjteményében szereplőtől eltérő módszer is használható. Ez esetben azonban bármely, a vizsgálat eredményében érdekelt fél kérésére a vizsgálatot végzőnek bizonyítania kell, hogy az általa használt módszer jobb a Módszergyűjteményben szereplőnél. Az ilyen bizonyítás lehetséges (pl. laboratóriumon belüli ismételt vizsgálatok vagy több laboratórium körvizsgálata formájában) de azt csak igen indokolt esetben érdemes elvégezni. A gyakorlatban tehát valószínűleg csak a „hivatalos” módszerek kerülnek alkalmazásra.

Megfelelő MSZ szabvány hiányában:

- amennyiben létezik ISO, illetve CEN módszer, kezdeményezni kell a Magyar Szabványügyi Testületnél ezek MSZ-ként való honosítását,
- önálló módszereket kell kidolgozni vagy azokat más, nemzetközi vagy nemzeti szervezetek dokumentumaiból kell átvenni.

A Módszergyűjteménybe csak olyan módszerek kerülhetnek be, amelyek megfelelnek a következő előírásoknak, illetve szempontoknak:

- Az EU 85/581 számú direktívája, amely előírja, hogy a vizsgálati módszernek meg kell felelnie a specifikusság, a pontosság, az ismételhetőség, az összehasonlíthatóság, a kimutatási határ, az érzékenység és az alkalmazhatóság előírt kritériumainak.
- Az ISO 5725/1-6 szabványsorozat, amely megfogalmazza ezeket a kritériumokat.
- Az ISO 3534/1-3 szabványsorozat, amely definiálja ezen kritériumok fogalommeghatározásait.
- A magyar szabványok revíziója során használni és honosítani kell a két szabványsorozat legfontosabb alapszabványát:
 - ⇒ ISO 5725/1 Mérési módszerek és eredmények pontossága. Általános elvek és meghatározások.
 - ⇒ ISO 3534/1 Statisztikák. Szótár és szimbólumok. Valószínűségi és általános statisztikai fogalmak.

A fenti elvek alapján összeállított, döntően magyar szabványok (MSZ) hivatkozására épülő Módszergyűjtemény szerkezete két részre oszlik:

• Önálló módszerek

⇒ Előírások, amelyek

EU szabályok (direktíva, döntés stb.) honosításával készülnek és azonosító jelzésük a következő:

- első számjegyük 3-as (az Élelmiszerkönyv III. kötetére utalva);
- második számjegyük: 1-es (az EU szabályból átvett előírás esetén);
- harmadik számjegye az eredeti EU dokumentum per (/) jeles azonosító száma.

⇒ Irányelvek

Ezek nemzetközi szervezetek (kivéve ISO, CEN) dokumentumai átvételével vagy önálló kidolgozásban készülnek.

A módszertani rész felépítése a következő:

A módszer címe

1. Alkalmazási terület
2. A módszer elve
3. Eszközök
4. A vizsgálat menete
5. Az eredmény kiszámítása
6. Ismételhetőség

- Átvett szabványok

A módszergyűjteménybe felvett szabványok önálló, Magyar Élelmiszerkönyv számot kapnak.

A szabványszámok felsorolását a jobb hasznosíthatóság érdekében célszerűnek látszik a következő csoportosításban szerepeltetni:

⇒Általános módszerek:

- mikrobiológiai vizsgálati módszerek,
- érzékszervi vizsgálati módszerek,
- szennyező anyagok mennyiségének meghatározása, mint
 - fémek,
 - természetes úton keletkező toxikus anyagok,
 - mikotoxinok,
 - környezeti rádióaktív anyagok,
 - állatgyógyászati maradékok,
 - peszticidek,
 - csomagolóanyagokból kioldódó komponensek,
 - szermaradványok, technológiai segédanyagok maradékai stb.
- adalékanyagok mennyiségének meghatározása.

⇒Termékspecifikus módszerek

1997. évben a következő vizsgálati módszerek összeállítása kezdődött meg:

- Az általános módszerek közül a következő jellemzők meghatározására szolgáló módszerek:
 - fémek,
 - természetes úton keletkező toxikus anyagok,
 - mikotoxinok,
 - környezeti rádióaktív anyagok.
- A termékspecifikus módszerek közül a
 - húskészítmények,
 - szeszesitalok,
 - gyümölcslevek,
 - cukrokvizsgálatára alkalmas módszerek.

Ezek a feladatok áthúzódhatnak az 1998. évre is, amikor majd a módszerlapok kibocsátásra kerülnek.

A Magyar Élelmiszerkönyv helye és szerepe a magyar élelmiszerszabályozás új rendszerében

Rácz Endre

Az új Élelmiszertörvény átvette a Magyar Élelmiszerkönyv vezetéséről szóló korábbi rendelkezést, amely részben a szabványok szerepét kapja a magyar élelmiszerszabályozás új rendszerében. Ismertetésre kerül a Magyar Élelmiszerkönyv 3 kötete és az eddig hatályba léptetett előírások és irányelvek jegyzéke. 1997-ben megkezdődött a Magyar Élelmiszerkönyv III. kötetének, a Hivatalos Élelmiszervizsgálati Módszergyűjtemény előkészítése.

Place and Role of Hungarian Food Book in the New System of Hungarian Food Regulation

Rácz, E.

The new Food Law took over the former provision on the introduction of Hungarian Food Book which gets partially the role of standards in the new system of Hungarian food regulation. The article reviews the three volumes of the Hungarian Food Book and the list of regulations and guidelines put in force so far. The preparation of the 3rd volume of Hungarian Food Book, the collection of Official Food Testing Methods has begun in 1997.

Die Stellung und die Rolle des Ungarischen Lebensmittelbuches im neuen System der Lebensmittelregulierung Ungarns

Rácz, E.

Das neue Lebensmittelgesetz hat die frühere Verordnung über die Führung des Ungarischen Lebensmittelbuches übernommen, das teilweise die Rolle der Normen im neuen System der ungarischen Lebensmittelregulierung erhalten hat. Die 3 Bänder des Ungarischen Lebensmittelbuches sowie das Verzeichnis der bisher in Kraft getretenen Vorschriften und Richtlinien werden vorgestellt. 1997 wurde die Vorbereitung des III. Bandes des Ungarischen Lebensmittelbuches, der Offiziellen Methodensammlung für Lebensmitteluntersuchung begonnen.